

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 2. Auaros ijs miseriores esse, qui ad metalla damnantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

§. II.

*Auaros ijs miseriores esse, qui ad metalla
damnantur.*

Hoc nomen Plutonis & Pluti, quod, teste Platone & Cicerone, apud Græcos diuitias significat, velut affinitate quadam coniunctum, indicat. Voluerunt enim veteres significare, diuitias, & inferos magnam inter sese habere societatem. Vt enim parùm distant, Plutus & Pluto; ita non multùm inter se dissident, diuitiæ & inferorũ flammæ. Quod vt innuere vel ipsa natura, aurum atque argentum, & omne æs in ima terræ viscera abstruxit, vt etiam originis situ inferno vicinum esset, neque erui posset, nisi ab ijs, qui in profundum descenderent. Quod mirum est, mortales tantis laboribus factitare. Nimirum teterrima est seruitus auarorum, neque dissimilis ijs, qui captiui sunt, aut ad metalla damnati, de quorum misera conditione Agatarchides apud Photium, Tertullianus, Cyprianus, itemq; ex recentioribus Bellonius, & à Costa; sed omnium appositissimè D. Chrysostomus in hunc modum disserit. *Auaritia suos amatores, quam qui metalla effodiunt, nulla meliori conditione esse permittit. Vt enim illi perpetuò in tenebris in-*
clusi

Plato in
Cratilo,
Cic. lib.
2. de Na-
tiu. Deora

Phocius
Cod. 250.
c. 11. Ter-
tullian.
l. de ha-
bitu mu-
ner c. 5.
Cyprian;

ep. 25 77.
& 80. Bel.
lon. 1. ob-
servat. c.
50. 51. 52.
à Costa
4. histor.
cap 4.
S. Chry-
stoff ho.
mil 23. in
1. ad Co-
rinth.

clusi & ligati maximis exercentur laboribus:
ita & hi in avaritia speluncis defossi, nulla ne-
cessitate & vi, sponte sua supplicium subeunt, &
seipsos insolubilibus vinculis alligant. At rei illi,
vesperi saltem, laboribus relaxantur. Hi autem
diu noctuq; huiusmodi mala metalla effodiunt.
Et illis quidem mensura definita est laboris: hi
verò nullam mensuram norant, sed quanto
magis effodiunt, tanto magis miseriam illam
desiderant. Quòd si illi inuiti operantur, hi
sponte; difficultatem mihi morbi enarras, à quo
minimè liberari possunt. Siquidem non odio ha-
bent, quòd malo afficiantur, sed tamquam sui
in cæro, ita hi in avaritia sordibus involuti la-
tantur, graviores patientes, quàm rei illi. Quòd
enim priore sunt conditione, audi eorum vitam
& hoc pacto intelliges. Dicitur ergo aurea illa
terra, hiatus, scissuras, & cavernas in opacis
speluncis habere, & malum aliquem virum illic
laboribus damnatum, & propterea lucernam
& bidentem accipere, ita intus ingredi, & gut-
tum secum ferre, ut lucerna oleum instillet, eò
quòd illic tenebrae sunt, & in die obscuritas, ut
diximus. Inde cùm tempus miseros ad cibum
vocat, quòd ipsi ignorant, sed carceris illius cu-
stos è loco superiore vehementer speluncam pul-
sat: ob pulsam & vocem, manifestum fieri mise-

ris, in cauernis laborantibus, diei finem adesse.
 Nonne horum auditu perterremini? Iam videamus, an his grauiora patiantur auari. Etenim hi grauiorem habent carceris sui custodem avaritiam: & tantò grauiorem, quantò cum corpore animam quoque colligat. Et tenebra hæ illis longè horridiores. Quippe quæ insensibiles sunt, sed intrinsecus generantur, & quocumq; abeunt, secum deferunt. Cecatus namq; est eis animæ oculus. Omnium maximè eos Deus miseria afficit, dicens: Si autem lux in te tenebrae sunt, quanta sunt tenebrae? Et illi quidem saltem lucernam habent ardentem; hi autem eo priuantur lumine. Quamobrem singulis diebus in innumeras cauernas decidunt. Et rei illi præterea, nocte aduentante respirant, in communi infelicitum tranquillitate nauigantes. Tranquillitatem noctem appello. Auaris autem hunc avaritia portum obstruit. Tantam & tam difficilem curam, in hac nocte habent, ut puta quos nihil perturbat, sed in summo otio se ipsos affligunt. Huc vsque D. Chrysostomus vitam auarorum describens similem ijs, qui ad metallam damnati sunt; immò ijs, qui meritò dicere possunt: *Repleta est malis anima mea: Psal. 37. & vita mea inferno appropinquauit. Quin & 4.*
 Seneca ait: *iplos opifices intruere, per quorum Seneca
 maan ep. 9A*

N

Seneca
maan ep. 9A

manus sterile terra genus & informe perpur-
 tur: Videbis, quanta fuligine oblinantur. Atque
 ista magis inquinant animos, quàm corpora, &
 in possessore eorum, quàm in artifice, plus est for-
 didum. Ita de ijs, qui metalla fodiunt, &
 multò magis de ijs, qui metalla diligunt,
 Seneca.

§. III.

Auari, inter opes, miseranda mors.

Quemadmodum igitur fossores auri,
 nocte, dieque in tenebris laborant, & mise-
 ram vitam degunt, fordidi, atque inquinati
 Plutoni æquè, ac Pluto vicini, ita diuites
 auari non procul absunt à tenebris exter-
 ribus, ad quas citò ab his mentis tenebris
 transeunt, cæcitate eos in summa pericula
 & scelera inducente. Talem se ad metallum
 damnatum fuisse ostendit Reginherus, Mis-
 nia in Germania Episcopus, cuius horren-
 da mors extitit. Hic pecuniæ maiorem cu-
 ram gesserat, quàm Ecclesiæ; atque in eodem
 cubiculo thesauros suos infoderat, in quo
 somnũ solitus erat capere. Aliquando igitur
 tur, cum absoluto prandio à mensa surge-
 ret, in cubile illud concessit, quasi cibo me-
 ridiationem additurus. Sed non sinebat
 eum pecunia quiescere: immò æs corrasum
 ferreum

Matth.
 8. 12.

Lamber-
 eus Schaf-
 nabur, &
 Baron. to.
 11. Anno
 1066.